

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 26 päivänä kesäkuuta 2020

484/2020

Laki veronkantolain väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti veronkantolain (11/2018) 25 §:n 1 momentti sekä
lisätään lakiin väliaikaisesti uusi 25 a §, 26 §:ään väliaikaisesti uusi 5 momentti,
43 §:ään väliaikaisesti uusi 5 momentti ja lakiin väliaikaisesti uusi 43 a § seuraavasti:

25 §

Palautuksen käyttämisen esteet

Palautusta ei käytetä:

- 1) vanhentuneen velan suoritukseksi;
- 2) ilman verovelvollisen pyyntöä sellaisen velan tai sen osan suoritukseksi, jonka täytäntöönpano on kokonaan kielletty tai keskeytetty;
- 3) 41 §:ssä tarkoitetun maksujärjestelyn kohteena olevan veron suoritukseksi, jos maksujärjestelyyn sovelletaan veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 5 e §:ää;
- 4) autoverolain (1482/1994) 50 §:n 3 momentissa tarkoitetun maksunlykkäyksen kohteena olevan veron suoritukseksi, jos maksunlykkäykseen sovelletaan veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 4 §:n 3 ja 4 momenttia;
- 5) sen lisäksi, mitä valmisteverotuslain (182/2010) 47 b §:n 1 momentissa säädetään kuittauksen esteistä, mainitun lain 105 §:n 3 momentissa tarkoitetun maksunlykkäyksen kohteena olevan veron suoritukseksi, jos maksunlykkäykseen sovelletaan veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 4 §:n 3 ja 4 momenttia.

25 a §

Palautuksen maksaminen verovelvolliselle maksujärjestelyn yhteydessä

Verohallinto voi maksaa verovelvolliselle sellaisen veron suoritukseksi 22 §:n mukaisesti käytetyt palautukset, josta on tehty 41 §:ssä tarkoitettu maksujärjestely, jos maksujärjestelyyn sovelletaan veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 5 e §:ää. Palautus voidaan maksaa, jos se on käytetty veron suoritukseksi 25 päivänä maaliskuuta 2020 tai sen jälkeen, kuitenkin viimeistään tämän pykälän voimaantuloa edeltäneenä päivänä. Palautettavan määrän maksamisen edellytyksenä on, että verovelvollinen on pyytänyt maksujärjestelyä 30 päivän kuluessa tämän pykälän voimaantulosta. Määräaikaa laskettaessa voimaantulopäivää ei oteta lukuun.

Edellä 1 momentissa säädettyä sovelletaan myös, jos verovelvolliselle on myönnetty valmisteverotuslain 105 §:n 3 momentissa tarkoitettu maksunlykkäys, johon sovelletaan veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 4 §:n 3 ja 4 momenttia.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuille maksujärjestelyn tai maksunlykkäyksen kohteena oleville veroille lasketaan viivästyskorkoa tai viivekorkoa veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 4 §:n 3 momentin tai 5 e §:n 1 momentin mukaisesti noudattaen, mitä mainitun lain 5 b §:ssä säädetään.

Edellä 1 tai 2 momentin nojalla palautettavan määrän maksamisessa noudatetaan, mitä 30 §:ssä säädetään. Tähän määrään ei sovelleta, mitä 22–25 ja 26–29 §:ssä sekä 6 luvussa säädetään.

Tätä pykälää ei sovelleta varainsiirtoveron suorituksiksi käytettyihin palautuksiin.

26 §

Palautuksen käyttöjärjestys

Tämän pykälän 3 momenttia ei sovelleta 25 §:n 1 momentin 3–5 kohdassa tarkoitettuihin maksujärjestelyihin ja maksunlykkäyksiin.

43 §

Maksujärjestelyn edellytykset

Tämän pykälän 2 momenttia ei sovelleta 25 §:n 1 momentin 3–5 kohdassa tarkoitettuihin maksujärjestelyihin ja maksunlykkäyksiin.

43 a §

Eräät arvonlisäverot maksujärjestelyssä

Verohallinto voi ottaa 41 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuun maksujärjestelyyn myös verovelvollisen jo suorittamat, tämän pykälän 2 momentissa tarkoitettujen arvonlisäverot, jolloin näiden verojen suorituksiksi käytetyt maksut ja palautukset maksetaan verovelvolliselle.

Tässä pykälässä tarkoitettuja arvonlisäveroja ovat:

- 1) vuoden 2020 tammi-, helmi- ja maaliskuussa erääntyneet verot, jos verovelvollisen verokausi on oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 11 §:n 1 momentin mukaisesti kalenterikuukausi;
- 2) vuoden 2020 helmikuussa erääntyneet verot, jos verovelvollisen verokausi on oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 12 §:n 1 momentin mukaisesti neljänneskalenterivuosi;
- 3) yksi neljäsosa vuonna 2020 erääntyneistä veroista, jos verovelvollisen verokausi on oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 11 §:n 2 momentin tai 12 §:n 2 momentin mukaisesti kalenterivuosi.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos verovelvollisella on ulosotossa perittäviä veroja, verovastuisiin perustuvia verovelkoja tai muita Verohallinnon saatavia edelleen maksamatta taikka jos verovelvollinen on laiminlyönyt verotusta koskevan ilmoitusvelvollisuuden.

Verohallinto voi 1 momentin soveltamista harkitessaan ottaa huomioon 3 momentissa tarkoitettujen seikat myös seuraavien tahojen osalta:

- 1) verovelvollisen johtamat yhteisöt ja yhtymät;
- 2) verovelvollisen ollessa yhteisö tai yhtymä, sitä johtava henkilö ja kyseisen henkilön johtamat muut yhteisöt ja yhtymät.

Edellä 2 momentissa tarkoitettulle maksujärjestelyn kohteena olevalle verolle lasketaan viivästyskorkoa veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 5 b §:n 2 momentin ja 5 e §:n 1 momentin mukaisesti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu määrä maksetaan verovelvolliselle noudattaen, mitä 30 §:ssä säädetään. Tähän määrään ei sovelleta, mitä 4 ja 6 luvussa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 26 päivänä kesäkuuta 2020 ja on voimassa 31 päivään elokuuta 2020. Lain 25 §:n 1 momentti, 26 §:n 5 momentti ja 43 §:n 5 momentti ovat kuitenkin voimassa 31 päivään joulukuuta 2020.

Lain 43 a §:ää sovelletaan lain voimassaoloaikana tehtyihin maksujärjestelyihin sekä maksujärjestelyihin, joita on pyydetty lain voimassaoloaikana.

Naantalissa 26 päivänä kesäkuuta 2020

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Valtiovarainministeri Matti Vanhanen